

УДК 711.6(477.61/62)(043.2)

**ФАКТОРИ, ЩО ВПЛИВАЮТЬ НА ВИБІР НАПРЯМКІВ
КОМПЛЕКСНОЇ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ПОРУШЕНОГО МІСЬКОГО СЕРЕДОВИЩА**

О.В. Кравченко, архітектор

Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

Прагнучи до узгодження цілей архітектури, містобудування та екології, архітектори закладають у сучасних проєктах принципово нові моделі взаємовідносин між містом і природою. Переосмислення ролі природи в концепції сучасного архітектурного проєктування стає очевидним при аналізі проєктів:

- природним формам надається все більшого значення в архітектурному просторі для створення комфортних умов життя людини та підвищення якості міського середовища;

- природним елементам відводиться роль інженерної інфраструктури, в т.ч. для регулювання мікроклімату міст Green Grid (зелена сітка);

- природні процеси об'єднуються з технологічними, отримуючи нові функції, соціальне та економічне значення;

- природні процеси та елементи інтегруються в архітектурний простір для пошуку нових, альтернативних форм економічної активності з метою стимуляції і полегшення переходу від індустріального до постіндустріального періоду.

Архітектурно-ландшафтний аналіз урбанізованих міських просторів постіндустріального періоду виявляє складні взаємини між порушеним середовищем, містом і природою зважаючи на їх стан глибокого взаємопроникнення. Аналіз еволюції концепції в теорії архітектури, що демонструє закономірність цього процесу, дозволяє припустити, що взаємопроникнення міста і природи триватиме на нових етапах. Завданням архітектурного проєктування є організувати цей процес, враховуючи наступні фактори:

1. Соціальні: підвищення рівня комфорту життєдіяльності населення; забезпечення житлом з позитивною динамікою екологічності; забезпечення підприємствами культурно-побутового обслуговування; забезпечення підвищеного рівня відпочинку та розваг;

2. Типологічні: особливостям функціонально-планувального призначення; відповідність параметрів простору до його функціонального призначення і сфери використання; універсальність (поліфункціональність) компонентів простору;

3. Конструктивно-технологічні: трансформативність конструктивних елементів простору; пристосованість конструктивних систем під геологічні умови техногенного характеру (нестійкі ґрунти, підтопленість території);

4. Архітектурно-естетичні: варіантність архітектурно-планувальних рішень; різноманітність здійснення гнучкого планування простору; досягнення архітектурної виразності та естетичної довершеності;

5. Економічні: економія міської території за рахунок використання ПТ; мінімальні витрати на перетворення ділянок і формування ландшафту з новими якістьми; розгортання мобільних підприємств для переробки ПТ в будівельні матеріали в зоні їх розташування; будівництво на звільнених від

відвалів територіях (без просадочних масивів ґрунту) без додаткових заходів з їх укріплення; технічна консервація ПТ здешевлює витрати на рекультивацію; інвестиційна привабливість відновлення ПТ, як містобудівного потенціалу.

Визначення факторів, що впливають на вибір напрямків комплексної архітектурно-планувальної організації порушеного міського середовища та прогнозування щодо ступеня важливості містобудівного використання відкритих міських просторів з порушеними територіями, дозволили визначити значимість напрямків, а саме:

- *багатофункціональність*, який базується на розв'язанні цілої низки протиріч між архітектурно-містобудівними комплексами, які утворюють багатофункціональні структури в зоні впливу відкритих міських просторів з порушеними територіями, які мають потужний містобудівний потенціал та варіативність інтеграції з поліфункціональними міськими структурами;

- *екологізація*, який передбачає використання комплексного підходу з метою збереження самобутності, автентичності, історичних ресурсів міського порушеного середовища, його відновлення і виведення з кризового екологічного стану в допустимий стан, а ще краще-гармонійний стан середовища – свідчення безмежних можливостей вдосконалення екологічного комфорту;

- *інноваційність* – пов'язаний із трансформацією наукових досліджень і розробок в площину архітектурно-планувальної організації відкритих міських просторів з порушеними територіями і полягає в комплексному підході до проблем енергозбереження, транспортно-комунікаційного забезпечення, екологічного будівництва на порушених територіях;

- *структуризація* – напрямок в якому гармонізація зовнішнього вигляду відкритого простору або його компонентів, пов'язана з пластичним виявленням його функціональної структури, структуруванням архітектурної композиції відкритих міських просторів шляхом об'ємно-просторового вичленування комунікаційних, гнучких, мобільних та кінематичних споруд.

УДК(043.2)

ПЕРЕВАГИ ЦЕМЕНТОБЕТОННИХ АВТОМОБІЛЬНИХ ДОРІГ

К.В. Краюшкіна, к.т.н., доцент, **Ю.П. Мошковський**, аспірант,

А.О. Белятинський, д.т.н., професор

Національного авіаційного університету, м. Київ, Україна

Однією з пріоритетних задач дорожньої галузі є збільшення експлуатаційної надійності автомобільних доріг в різні періоди року. Зростання рівня автомобілізації, постійне збільшення вантажопотоків, швидкості руху транспортних засобів і їх вантажопідйомності призвели до зростання динамічного впливу на дорожню мережу країни, яка на сьогоднішній день не в змозі задовільнити сприйняттю таких навантажень. В Україні міжремонтний термін цементобетонних покриттів складає 20-25 років, асфальтобетонних 16-20 років. Для цементобетонних покриттів фактичний строк служби відповідає цим показникам. В той же час строк служби асфальтобетонних покриттів